

HOTĂRÂREA NR. 181
din data de 20.03.2019

Dosar nr. 280/2017

Petiția nr. 2995/31.05.2017

Petenți: .

Reclamat: -----

Obiect: modul în care instanța a soluționat excepțiile și cauzele de nulitate invocate de petenții de etnie romă în dosarul penal nr. 1720/110/2017/a1 aflat pe rolul Tribunalului Bacău

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților.

....

2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2.1. Nu este indicat niciun reclamat în cauză

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3 Petenții susțin că au fost discriminați pe criteriu etnic, prin modul în care instanța a soluționat excepțiile și cauzele de nulitate invocate de ei în dosarul penal nr. 1720/110/2017/a1 aflat pe rolul Tribunalului Bacău.

III. Procedura de citare

4 Prin adresa înregistrată cu nr.2995/26.06.2017, au fost citați ..., în calitate de petenți, în data de 11.07.2017, orele 11,00, CNCD invocând din oficiu excepția de necompetență materială, cu privire la modalitatea de judecată a magistraților în Dosarul penal nr. 1720/110/2017 aflat pe rolul Tribunalului Bacău, instanța fiind deplin competentă să soluționeze această situație.

5 Petenții nu au dat curs solicitării C.N.C.D. de a-și exprima punctul de vedere raportat la excepția invocată.

6.Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

7. Susținerile petenților

7.1. Prin memoriul înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 2995/31.05.2017, petenții sesizează modul în care instanța a soluționat excepțiile și cauzele de nulitate invocate de aceștia, care sunt cetățeni de etnie romă, în dosarul penal nr. 1720/110/2017/a1 aflat pe rolul Tribunalului Bacău.

7.2. Petenții susțin faptul că cetățenii României, instituțiile statului și persoanele care se află sub jurisdicția statului român se bucură de protecția Convenției Europene a Drepturilor Omului (CEDO), cel mai elaborat instrument internațional dedicat protecției drepturilor fundamentale.

7.3. În memoriul depus, petenții invocă prevederile Protocolului nr.12 prin care se menționează interzicerea generală a discriminării, dispozițiile legale stipulând astfel: *“Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nicio discriminare bazată, în special, pe sex, **pe rasă**, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”*

7.4. Totodată, petenții susțin că în România, egalitatea în drepturi este recunoscută și garantată prin Constituție – cu precădere în cuprinsul Capitolul II- Drepturile și libertățile fundamentale, formând obiectul de reglementare al articolului 16, potrivit căruia:

(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.*

7.5. De asemenea, petenții susțin faptul că în desfășurarea procesului penal **obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie, după trimiterea în judecată, verificarea competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.**

Totodată, **procedura desfășurată în camera preliminară** este deosebit de importantă, având o influență directă asupra desfășurării și echității procedurii ulterioare, inclusiv asupra procesului propriu-zis.

De asemenea, petenții susțin că instituția camerei preliminare a fost concepută, în accepțiunea legiuitorului, ca o instituție nouă și inovatoare, care are ca scop înlăturarea duratei excesive a procedurilor în faza de judecată, fiind, în același timp, un remediu procesual menit să răspundă exigențelor de legalitate, celeritate și echitate a procesului penal.

7.6. Din perspectiva verificării legalității administrării probelor, pe de-o parte, petenții menționează faptul că probele, odată ce au fost excluse, nu mai pot fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei, iar pe de alta parte, judecătorul de cameră preliminară este suveran asupra stabilirii legalității administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire, fiind singurul care poate aprecia asupra acestor elemente.

7.7. Petenții precizează faptul că, actele pe care judecătorul de cameră preliminară le îndeplinește au o influență directă asupra desfășurării și echității procesului propriu-zis, iar odată începută judecata, judecătorul fondului nu mai poate aprecia asupra probelor excluse, dar nici asupra legalității administrării probelor ce au rămas câștigate procesului.

7.8. Petenții **susțin faptul că** la momentul actual, am fost privați la dreptul să ne administrem probe și de –a contesta probele, încălcându-ne grav dreptul la apărare care este garantat

7.9. De asemenea, petenții precizează faptul că instanța de fond le-a comunicat doar minuta de pe încheiere și nu încheierea motivată pentru a o putea contesta, astfel

cum prevede legea. Față de toate aceste aspecte, petenții consideră că au fost privați tot pe criterii etnice atât de dreptul la apărare și cât și de dreptul la un proces echitabil.

8. Susținerile părții reclamate

8.1. În petiția nr. 2995/31.05.2017 nu a fost identificată de către petenți nicio parte reclamată.

V. Motivele de fapt și de drept

9.În fapt, Colegiul director urmează să analizeze sesizarea petenților care susțin că, au fost discriminați pe criteriu etnic prin modul în care instanța a soluționat excepțiile și cauzele de nulitate invocate de petenții de etnie romă în dosarul penal nr. 1720/110/2017/a1 aflat pe rolul Tribunalului Bacău.

10.În drept, potrivit dispozițiilor **art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor** publicată în **M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008**, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”, Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate din oficiu.

10.1. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de C.N.C.D. este o jurisdicție administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

10.2. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

10.3. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al C.N.C.D. a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

10.4. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în soluțiile pronunțate de instanțele

judecătorești, ori în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești.

10.5. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze la Constituția României, prevederile art. 1 alin. 4 că: „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale*”; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înfăptuirea justiției se face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

10.6. Prin Decizia nr. 322/2001¹, Curtea Constituțională a reținut că: „*În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ... În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...”*

10.7. Având în vedere aceste considerente, Colegiul director reține că, a admite că C.N.C.D. are competența *ratione materiae* de a analiza aspecte ce derivă din conținutul hotărârilor judecătorești sau din procedurile desfășurate în fața instanțelor de judecată, ar presupune, în primul rând, instituirea unei modalități complementare de control a unei hotărâri judecătorești, iar în al doilea rând, o substituie în prerogativele Consiliului Superior al Magistraturii, instanța în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorului.

10.8. Prin urmare, nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Or, din acest punct de vedere, art. 97 alin.2 din Legea nr. 303/2004 republicată prevede că exercitarea dreptului de a sesiza C.S.M. nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.

10.9. Însuși textul constituțional din art. 129 statuează că „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

10.10. Chiar dacă s-ar admite că C.N.C.D. nu ar exercita un control de legalitate al hotărârilor judecătorești, procedura ce decurge din declanșarea jurisdicției C.N.C.D. ar presupune, în ultimă instanță, adoptarea unui act administrativ-jurisdicțional ce vizează

¹ Decizia Curții Constituționale nr. 322/2001 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002.

soluționarea unui conflict juridic dintre o persoană fizică și instanța de judecată, în mod indisolubil legat de actul acesteia, hotărârea judecătorească, ceea ce nu poate fi asimilat decât unui act de imixtiune în activitatea instanței.

10.11. Colegiul director este de opinie că, în speță, C.N.C.D., ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța *sine qua non* asupra aspectelor corelative actului de justiție. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

10.12. Având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat, competente spre deplină soluționare fiind instanțele de judecată.

2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petenților .

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

DINCĂ Ilie – Membru

GHEORGHIU Luminița – Membru

JURA Cristian – Membru

LAZĂR Maria - Membru

POPA Claudia Sorina – Membru

SANDU Tatiana Veronica – Membru

Red-Motivata:CJ/PCS
Data 21.03.2019

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.